

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**
sídlem Dobrovského 1310/64, 602 00 Brno
insolvenčního správce FAU s. r. o.
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupeného advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017 č. j. 11572-2/2017-900000-302,
ve věci zastavení odvolacího řízení řízení ve věci povolení k provozování daňového skladu,

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 11. 5. 2017 č. j. 11572-2/2017-900000-302 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Alfréda Šrámka, advokáta se sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání FAU s. r. o. a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 21. 10. 2016 č. j. 115562-10/2016-570000-11, kterým bylo zastaveno odvolací řízení proti rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 9. 2016 č. j. 18029-32/2016-570000-11, kterým bylo FAU s. r. o. vydáno povolení k provozování daňového skladu a současně zrušeno původní povolení k provozování daňového skladu ze dne 8. 12. 2015. Důvodem zastavení odvolacího řízení bylo zrušení nepravomocného rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 9. 2016 č. j. 18029-32/2016-570000-11 rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 12. 10. 2016 č. j. 116908-9/2016-570000-11. Důvodem rozhodnutí ze dne 12. 10. 2016 byla ztráta bezdlužnosti a ekonomická nestabilita FAU s. r. o.
2. Žalobce namítá, že FAU s. r. o. přestala být bezdlužou a stala se ekonomicky nestabilní jen pro existenci zajišťovacích příkazů Specializovaného finančního úřadu ze dne 23. 9. 2016 a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dnů 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016, které byly ihned po jejich vydání exekuvány. Všechny tyto zajišťovací příkazy však byly v soudním přezkumu shledány nezákonnými.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zastává názor, že odvolací řízení proti rozhodnutí, které bylo v mezidobí zrušeno, se stalo podle § 106 odst. 1 písm. f) zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, bezpředmětným. Proti tomuto závěru žalobce ničeho nenamítá a nenamítala to ani FAU s. r. o. v odvolacím řízení.

B.

4. Soudu je z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, dále známo, že FAU s. r. o. byla do 23. 9. 2016 aktivním podnikatelem v obchodu s minerálními oleji. Hodnota jejího majetku dosahovala desítek miliónů Kč, její obrat dosahoval miliard Kč ročně, FAU s. r. o. měla řádně složený záruku na zajištění provozu daňového skladu a kauci distributora pohonných hmot a sjednal i záruku u Allianz – Slovenská poisťovna a. s. přijatou celní správou ve výši 100 mil. Kč. Rozhodnutím celního úřadu ze dne 22. 9. 2015 č. j. 6626316/2015-570000-11 bylo FAU s. r. o. dokonce sníženo zajištění spotřební daně, když byla hodnocena jako finančně stabilní, řádně a včas plnící své platební povinnosti, plně schopna dostát svým finančním závazkům, aktivně spolupracující s daňovými orgány.

C.

5. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že FAU s. r. o. byla rozhodnutími Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. 2015 a ze dne 7. 8. 2015 vyzvána jako ručitel k úhradě nedoplatku na dani z přidané hodnoty za dlužníka VERAMI International Company s. r. o. v celkové výši 200 374 719,53 Kč. Odvolání proti těmto rozhodnutím byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství z **22. 9. 2016 a z 13. 10. 2016**.
6. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že vůči FAU s. r. o. byly ve dnech **23. 9. 2016 a 30. 9. 2016** vydány zajišťovací příkazy Speciálního finančního úřadu a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj k zajištění úhrady daňových povinností v celkové výši převyšující 540 mil. Kč. Tyto zajišťovací příkazy byly vydány jako okamžitě exekučovatelné, tj. bez jakékoli pariční lhůty. K okamžité exekuci též dne **23. 9. 2016** došlo, čímž „z minuty na minutu“ došlo k utlumení podnikatelské činnosti FAU s. r. o. a zamezení jejího přístupu k aktivům. Odvolání proti uvedeným zajišťovacím příkazům byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 10. 2016 a rozhodnutími Generálního ředitelství cel ze dnů 10. 11. 2016 a 12. 12. 2016. Pro úplnost je třeba dodat, že Generální ředitelství cel změnilo zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj tak, že změnilo lhůtu splatnosti na tři dny, což ovšem s ohledem na proběhlou exekuci nemělo žádný efekt.

D.

7. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 známo, že všechna rozhodnutí Generálního ředitelství cel a všechny zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 6. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2018 č. j. 22 Af 8/2017-113, který nabyt právní moci dnem 25. 5. 2018. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019 č. j. 10 Afs 172/2018-42, který nabyt právní moci dnem 4. 4. 2019.
8. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 9/2017 známo, že všechna rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství a všechny zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 6. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2017 č. j. 22 Af 9/2017-84, který nabyt právní moci dnem 10. 7. 2017. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017 č. j. 4 Afs 140/2017-54, který nabyt právní moci dnem 1. 12. 2017. Ústavní stížnost proti rozsudku krajského soudu byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 2863/17.
9. Konečně, krajský soud u dnešního jednání doplnil dokazování rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2019 č. j. 29 Af 102/2016-335, který nabyt právní moci dnem 12. 6. 2019. Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně zrušil veškerá rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství uvedená v bodě 5. odůvodnění tohoto rozsudku. S ohledem na okamžik právní moci rozsudku Krajského soudu v Brně nelze k dnešnímu dni určit, zda bude proti tomuto rozsudku podána kasační stížnost. To ovšem ničeho nemění na tom, že k dnešnímu dni je uvedený rozsudek pravomocný a vykonatelný.
10. Rozsudek Krajského soudu v Brně uvedený v odst. 9. tohoto odůvodnění navíc vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu představovanou především rozsudkem ze dne 15.

2. 2018 č. j. 5 Afs 78/2017-33 „KOVÁŘ plus“ vydaným v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 22 Af 102/2014. Případně podanou kasační stížnost proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně proto pokládá podepsaný soud za jen stěží úspěšnou.

11. Soud tedy konstatuje, že veškerá rozhodnutí jsoucí produktem soustředěné akce orgánů finanční a daňové správy vůči FAU s. r. o., proběhlé zejména ve dnech 22. 9. – 23. 9. 2016, byla v soudním přezkumu zrušena.
12. Dále je soudu z jeho činnosti (spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 56/2017) známo, že zdejší soud dnešního dne zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 27. 3. 2017 č. j. 539-4/2017-900000-302, jímž bylo zamítnuto odvolání FAU s. r. o. a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 12. 10. 2016 č. j. 116908-9/2016-570000-11, kterým bylo z moci úřední zrušeno FAU s. r. o. povolení k provozování daňového skladu pro ztrátu bezdlužnosti a pro ekonomickou nestabilitu.

E.

13. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí.

F.

14. S ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí se krajský soud zabýval otázkou, zda může při svém rozhodování přihlédnout i k rozsudku Krajského soudu v Brně uvedenému v odst. 9. tohoto odůvodnění a k rozhodnutím, kterými byly zrušeny zajišťovací příkazy (odst. 7. – 8. tohoto odůvodnění), jakož i k vlastnímu rozsudku z dnešního dne (odst. 12. tohoto odůvodnění), neboť přihlédnutím k nim by prolomil zásadu vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl právě v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Ústavní soud již v nález ze dne 2. 6. 2005 sp. zn. I. ÚS 605/03 vyslovil, že výklad zákona vycházející toliko ze slov a vět právního předpisu (jazykový výklad) představuje toliko prvotní přiblížení se k němu. Prolomení zásady uvedené v § 75 odst. 1 s. ř. s. není nemožné, musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci nebylo možné důslednou aplikaci § 75 odst. 1 s. ř. s. akceptovat z hlediska ústavněprávního.
16. Na tento nálezný reagoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008 č. j. 2 Afs 9/2005-158, kde Nejvyšší správní soud připustil přihlédnutí k novějšímu rozsudku civilního soudu, kterým byla smlouva o převodu nemovitostí označena za absolutně neplatnou, při přezkumu rozhodnutí o povinnosti zaplatit daň z tohoto převodu. Rozhodující význam měla přitom skutečnost, že kupní smlouva byla neplatnou absolutně, tedy od samého počátku, a nemohla tak založit žádná práva.
17. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2011 č. j. 9 Afs 28/2011-181 připustil při přezkumu rozhodnutí o nařízení exekuce přihlédnout k pozdějšímu rozsudku správního soudu, jímž byl zrušen exekuční titul.

18. Další podmínky prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2013 č. j. 8 Azs 27/2012-65 tak, že se musí jednat o nové skutečnosti, které by mohly být pro rozhodování správního orgánu relevantní, tyto skutečnosti nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání správního orgánu a soud neshledá dostatečné záruky, že tyto skutečnosti budou dodatečně posouzeny v novém správním řízení. Totéž pak Nejvyšší správní soud zopakoval i v dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek ze dne 2. 3. 2017 č. j. 10 Azs 315/2016-29. I rozsudek ze dne 12. 6. 2018 č. j. 9 Afs 69/2017-75 pokládá za základní podmínku prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. skutečnost, že účastníkovi se jinak ochrany nedostane (není jiná cesta k odstranění dopadů napadeného rozhodnutí).
19. Nyní napadené rozhodnutí je jen nutným důsledkem skutečnosti, že rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu bylo FAU s. r. o. zrušeno z moci úřední.
20. Podle § 20 odst. 3 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, pokud bylo povolení k provozování daňového skladu zrušeno z moci úřední, (...) může osoba, již bylo toto povolení zrušeno, podat návrh na vydání povolení k provozování daňového skladu nejdříve po uplynutí 2 let od zrušení tohoto povolení.
21. Uvedené ustanovení je podle názoru soudu jasnou překážkou bránící po vydání rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu z moci úřední daňovému subjektu dosáhnout jakékoli revize jeho postavení. Nelze totiž požadovat po daňovém subjektu, jehož ekonomická situace byla ovlivněna nezákonným jednáním daňových orgánů s vyloučením možnosti obrany, aby po dobu 2 let nesl zde předvídané následky, které jeho ekonomickou situaci již stěží pozvednou.
22. Zrušení povolení k provozování daňového skladu má přitom neblahé dopady do podnikatelské činnosti subjektu, který dosud daňový sklad provozoval. Je mu totiž zabráněno v činnosti, která dosud představovala jeho podnikání. Jedná se tak v širším slova smyslu o sankcionování daňového subjektu.
23. S ohledem na právě učiněné závěry má krajský soud za to, že žalobce nemá ani v nyní posuzované věci jinou ochranu než soudní zrušení napadeného rozhodnutí, protože je na místě ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. v nyní posuzované věci s ohledem na její specifickou povahu prolomit.
24. Krajský soud si je přitom vědom i rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016 č. j. 6 As 47/2016-28, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že ani zrušení zajišťovacího příkazu, ze kterého byla dovozována ztráta bezdlužnosti jako podmínky pro registraci distributora pohonných hmot, není důvodem pro prolomení zásady vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nelze ovšem přehlédnout skutečnost, že tak učinil v případě daňového subjektu, kterému byla poskytnuta pariční lhůta ke splnění zajišťovacího příkazu, a daňový subjekt v této lhůtě daň nezajistil. Tím se právě podle krajského soudu případ řešený Nejvyšším správním soudem odlišuje od žalobcova případu, když FAU s. r. o. neměla na dobrovolné splnění zajišťovacích příkazů ani minutu.
25. Proto krajský soud při svém rozhodování vychází i z rozsudků uvedených v odst. 7. – 9., 12. tohoto odůvodnění, jakkoli se jedná o rozsudky vydané až po vydání nyní žalobou napadeného rozhodnutí.

26. Krajský soud tedy rekapituluje, že rozhodnutí o zrušení povolení k provozování daňového skladu (které je jediným důvodem nyní napadaného rozhodnutí) se ukázalo nezákonným.
27. Krajský soud současně nemůže odhlédnout ani od skutečnosti, že dnešního dne rozhoduje ve věcech FAU s. r. o. současně též o žalobách proti rozhodnutím o:
- deklaraci nespolehlivým plátcem daně a
 - pokutě za použití zajištění daně.

G.

28. Krajský soud se v obecné rovině ztotožňuje s žalovaným v názoru, že řízení o odvolání proti správnímu rozhodnutí se stane bezpředmětným, pokud je odvoláním napadané rozhodnutí zrušeno. Podle krajského soudu však výjimku z tohoto pravidla představuje případ, kdy je takové zrušení jen výsledkem nezákonné činnosti státních orgánů, nikoli výsledkem jednání či opomenutí daňového subjektu.
29. Proto krajský soud opakuje, že dnešního dne shledal zrušení rozhodnutí o povolení k provozování daňového skladu nezákonným, když naznal, že veškeré důvody, o které se opírá uvedené zrušovací rozhodnutí, tj. žalobcovo ručení za VERAMI International Company s. r. o. a zajišťovací příkazy, byly shledány v soudním přezkumu nezákonnými.

H.

30. Proto soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
31. V dalším řízení žalovaný zohlední i nový výsledek řízení o zrušení povolení k provozování daňového skladu. Ten totiž předurčí další průběh odvolacího řízení ve věci povolení samotného.

I.

32. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
⌋) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1) příprava a převzetí věci	
2) sepis žaloby	
3) sepis kasační stížnosti proti usnesení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ze dne 22. 9. 2017	§ 12 odst. 4
4) účast u jednání	vyhl. č. 177/1996 Sb. 12 400 Kč
⌋) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ⌋)	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 1 200 Kč
⌋) DPH 21% z částek uvedených pod písm. ⌋) - ⌋)	§ 57 odst. 2 s. ř. s. 2 856 Kč

Celkem

19 456 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 17. června 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu